

Credință și Transformare

Text biblic : Romani 12:3-8

Versetul de aur

Noi avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat. Romani 12:6a

Introducere

Cartea Romani a fost scrisă de Pavel în jurul anului 58 AD., probabil spre sfârșitul celei de-a treia călătorii misionare. În acel moment, Pavel nu a ajuns încă la Roma, dar dorea foarte mult să o viziteze (Rom 1:11–15; 15:23–24). El va face acest lucru, dar în lanțuri ca prizonier, după cum scrie în Fapte 27–28. El a ajuns la Roma în jurul anului 61 d.Hr., dar a rămas în arest la domiciliu, neputând să se miște prin oraș așa cum ar fi dorit el (Fapte 28:16, 20, 23, 30). Pavel a scris scrisoarea către biserica din Roma pentru a se prezenta pe sine și învățătura lui înainte de a ajunge acolo. Probabil că biserica sa format cu vreo trei decenii mai devreme decât ziua Cincizecimii (Rom 2:1). Unii dintre evreii care au auzit predica lui Petru în acea zi erau din Roma (Rom 2:10) și este ușor de imaginat că ei au fost cei care au început biserica după ce s-au întors acasă la Roma. Nu poate exista nicio îndoială că biserica romană auzise de Pavel (28:15) și aștepta cu nerăbdare să-l întâlnească.

Cartea Romani se împarte în două secțiuni majore. Prima parte, Romani 1–11, prezintă unele dintre cele mai grele învățături din punct de vedere doctrinar din toată Scriptura. O schimbare vine cu Romani 12–16, care abordează modul în care creștinii ar trebui să trăiască apoi în lumina adevărului acelor doctrine. Lecția de astăzi vine din această a doua secțiune.

Contextul lecției

I. Fiți cumpătați în gândire (Romani 12:3-5)

A. Cum trebuie să fim (v3)

Capacitatea de a discerne, care este voia lui Dumnezeu: cea bună plăcută și desăvârșită (Rom 12:2) începe cu felul în care ne vedem pe noi înșine. Pentru ca o persoană să gândească rațional, trebuie să se verifice ca gândirea lui să fie cumpătată (Marcu 5:15; 2 Cor 5:13). Acesta este un standard comul introdus de Pavel.

B. Cum sunt alții (v 4)

Pavel folosește această analogie a corpului uman și în 1 Cor 12:12–14 și Efes 4:16. Trebuie să fie evident că nu toate părțile corpului îndeplinesc aceeași funcție. O mână nu poate îndeplini funcția unei urechi și invers.

Pavel a dorit ca cititorii săi să gândească la faptul că unul nu poate să îndeplinească ceea ce ar putea face mai mulți. După cum creștinii nu pot sluji în mod eficient singuri fără de ajutorul altor creștini, tot așa un singur trup nu poate funcționa independent de capul, care este Hristos.

II: Cum să lucrăm (Romani 12:6-8)

A. Fiecare cu darul lui (v 6-8a)

Versetele din 1 Cor 12:4–11 au un ecou în textul nostru de astăzi. Cu cuvântul profeție, Pavel prezintă o listă de șapte daruri diferite (Profeția, chemarea la o slujbă, a învăța pe alții, a îmbărbăta, a da, cine cârmuiește, cine face milostenii). Pavel are de asemenea o expunere a acestor fapte în 1 Cor 14.

Când vedem cuvântul profeție, ne gândim adesea la prezicerea viitorului (Fapte 11:28; Fapte 21:10–12).

Această imagine de ansamblu este că darurile spirituale servesc ca exemplu de biserică care este unită în diversitatea ei. Darurile spirituale nu sunt date doar pentru a binecuvânta persoana care are darul, ci pentru a întări toată biserica (Ef 4:11–12). Mai presus de toate, aceste daruri sunt menite să fie manifestări de dragoste între credincioși (1 Cor 13).

În textul nostru, Pavel se concentrează pe persoana care învață , deci care are darul de a învăța pe alții. Ceea ce este clar, însă, este că darul de a învăța pe alții este diferită de darul profeție. Profeția se bazează pe revelarea informațiilor pe care Dumnezeu le-a pus-o în gura profetului. Învățătura a fost critică pentru biserica din secolul I, unde mulți oameni nu au avut o educație deosebită. Ei au învățat mai degrabă din împărtășirea vorbită decât din citit. Sarcina aceasta revenea prezbiterilor care sunt curați înaintea lui Dumnezeu. (1 Tim 3:2; 5:17). Un alt dar este darul de îmbărbătare și Pavel provoacă pe cei care au acest dar să se țină de darul lor.

B. Cine ajută să ajute cu toată inima (v 8b-d)

Distribuirea darurilor se datorează în totalitate harului care ne este dat. Darurile spirituale nu sunt date pe baza meritului, ci pentru că Dumnezeu alege să le dea.

Dacă profetești: Dacă nu putem profeti cu credință și încredere că Dumnezeu ne-a vorbit cu adevărat, nu ar trebui să o facem deloc.

Cel care dă: Aceasta se referă la cineva care este un instrument prin care Dumnezeu oferă resurse pentru cei neajutorați. Acesta este un dar spiritual important care trebuie exercitat cu mână largă.

Pentru cel care îmbărbătează: Acest dar are nevoie de tragere de inimă. Poate fi destul de greu să arăți milă, dar și mai greu să fii plin de entuziasm în privința asta. Acest dar ar trebui să fie în toți cei ce iubesc pe Domnul.

Dragostea trebuie să fie fără prefăcătorie. Nu se poate să urmezi pe Isus și în același timp să fi prefăcut.

CONCLUZII

Înțelegem că toate darurile spirituale sunt importante. Dar, în același timp, știm că nu toate aceste daruri sunt egale (1 Cor 12:31; 14:1) și că nu toți credincioșii sunt înzestrați în mod egal (Matei 25:14–15). Ca urmare, tendința noastră naturală este să acordăm mai multă atenție darurilor care sunt mai vizibile. Predicatorul este mai vizibil în biserică decât cel care face curățenie în biserică. Dar iată unde apare ilustrația lui Pavel despre membrii care alcătuiesc un singur trup (unitatea în diversitate) în Rom 12:4–5.

Mândria este un pericol pentru cei care au darurile mai vizibile (Prov 16:18). De asemenea, un pericol este ca cei care au darurile mai puțin vizibile să nu le folosească, poate, în mod figurat, „îngropându-le” (Matei 25:25). Dar, așa cum niciun corp uman nu funcționează la potențialul său cel mai înalt decât dacă toate părțile lui lucrează împreună, tot așa și biserica – trupul lui Hristos – nu funcționează la potențialul maxim până când toți membrii săi își folosesc darurile spirituale. Leacul (sau prevenirea) atât pentru mândria darurilor, cât și pentru nefolosirea darurilor este Luca 17:10: „Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: "Suntem niște robi netrebniți; am făcut ce eram datori să facem."

Ce trebuie să memorăm: Recunoaște-ți darurile spirituale și folosește-le cu umilință